

SVENSKA
RUN - URKUNDER,

UTGIFNA

AF

RICHARD DYBECK.

Andra Samlingen.

STOCKHOLM,
TRYCKT HOS JOH. BECKMAN, 1857.

Södermanland. Oppunda härad, Blacksta socken, Fyrby.

Tre runinskrifter i Blacksta socken äro i den föregående samlingen (Nr 40, 41 och 42) anförde. Vi komma nu till den fjerde och sista.

Fyrby löt heter en vidsträckt skog, som sammanhänger med stora skogar i Blacksta och öster ut liggande socknar. Från Blacksta kyrka fortgår åt detta hållet en häradsväg till Årdala och Husby socknar och vid denna väg, omkring en fjerdedels mil från kyrkan, är Fyrby.

Flere minnesmärken finnas här. Å en jämn plats aydost om och invid byn äro många utan ordning reste eller satte stenar af en alns höjd och derunder. Bland dem ses en aflång krets likaledes af satte stenar, 25 alnar lång och 10 alnar bred, hvarförutan många nu förstörde bautastenar omtalas.

Norr om byn är marken äfven jämn och någon högst betydlig stensättning synes varit i bytågten närmast vägen.* Ett åkerland, å gamla kartor benämndt »stora brättet», bildar här ett hörn mot vägen samt skogen och en större jordfast klippa af gråsten står i hörnet. Dess norra, något bakåt lutande sida, full af små mörkröda kristallkorn, är någorlunda jämn och har i en enkel konstlös slinga följande ovanligt matta runristning:

þ·ŋt·ak↑ : *t·h↑t·t↑ : þt : *ŋr·ψ·h↑t·t↑ : R·R·ŋ·R : ψ·t·R :
 R·A·t·t·h↑t↑ : t : ψ·t·þ·t·R·þ·l : h·t·ŋ : h↑t·t↑ : t·ŋ·r : h↑t·t·t↑ :
 ψ·t·R·þ·t : þ·t·R : R·t·t·h↑t·t↑ : þ·t·þ·R : h·t .

Det är:

AK UART HASTAIN
 þA HULMSTAIN BRUþR
 MENR KYNASTA
 A MIþKARþI
 SETU STAIN
 AUK STAKA MARGA
 EFTIR ARALSTAIN
 FAþUR SIN

Flere missristningar torde förefinnas i denna inskrift. Säkert är t. ex. första runan i R·A·t·t·h↑t↑ rättad från ŋ till þ. — þt kan väl möjligen stå för þ·t·R, o. s. v.

Ristningen har i långliga tider varit förgäten.** Vid mitt första

* Flere grafkullar och stenkretsar äro ännu nära derintill i skogen på andra (uorra) sidan om vägen.

** Jag har förut (1:a Saml., sid. 44) uppgifvit att i vårt land finnas omkring trettio runstenar med inskrifter, affattade på vers (Fornyrþalag). Vid närmare granskning af de bautilske och Liljegrenske inskrifterne finnes sådane stenars antal uppgå till flere än hundra.

besök å stället var den ristade klippväggen så öfverväxt med mosse, att bara två runor kunde urskiljas.